

Traditionalismul

Traditionalismul este un concept tot atat de general ca si modernismul in cadrul lui reunindu-se ideologii culturale si literare cu o fizionomie distincta, cu reviste si personalitati culturale proprii, ce au animat viata culturala romaneasca, atat inaintea primului razboi mondial (samanatorismul si poporanismul), cat si in perioada interbelica (ortodoxismul gandirist).

Samanatorismul este curentul de idei care domina anii 1895-1910 mai ales in domeniul social-politic, avand consecinte si in planul cultural-literar.

Curentul samanatorist imprumuta numele din cel al revistei "Semanatorul" intemeiata la Bucuresti, in Decembrie 1901, sub conducerea lui Alexandru Vlahuta si George Cosbuc. In 1903, directia revistei este preluata de tanarul universitar Nicolae Iorga, care o contamineaza cu dinamismul si inflacararea spiritului sau, angajand-o in mari batalii ce-i vor spori autoritatea in presa vremii. Tot acum, revista isi schimba cu o litera, titlul devenind "Samanatorul".

Samanatorismul pune accent pe trecutul istoric si pe frumusetile folclorului, pe natura ca sursa de inspiratie, asociata lumii satului.

Istoria, natura, folclorul, opozitia sat-oras, dezradacinarea si instrainarea sunt teme si motive care populeaza literatura samanatorista. In proza sunt elemente samanatoriste in povestirile de inceput sadoveniene, iar in poezie la St. O. Iosif, Alexandru Vlahuta sau Octavian Goga. Acesti autori ilustreaza doar partial ideologia curentului, pe temeiul caruia se va defini conceptul de specific national.

Daca initial curentul poate fi interpretat ca un neoromantism (pe urmele lui Eminescu), prin Nicolae Iorga el capata accente ostile la adresa modernismului poetic.